

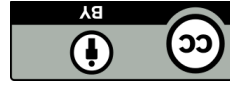

✍ Ursula Nafula
 📧 Catherine Groenewald
 📄 Anu Gill
 🗨 Punjabi
 📊 Level 4

ਦਾਦੀ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇ

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks UK in an effort to provide children's stories in UK's many languages.

Written by: Ursula Nafula
 Illustrated by: Catherine Groenewald
 Translated by: Anu Gill

ਦਾਦੀ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇ

global-asp.github.io/storybooks-uk

Storybooks UK

ਦਾਦੀ ਦਾ ਬਾਗ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਰੀ, ਬਾਜਰੇ, ਅਤੇ ਕਸਾਵੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਕੇਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਨ। ਦਾਦੀ ਦੇ ਕਈ ਪੋਤੇ ਪੋਤੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਚੇਰੀ-ਛਿਪੇ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਚਹੇਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਸੱਦਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਭੇਦ ਵੀ ਦੱਸਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਕ ਭੇਦ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸ਼ੇਅਰ ਕੀਤਾ: ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕੇਲੇ ਪੱਕੇ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਉਸ ਸ਼ਾਮ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦੀ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂ। ਉਸ ਰਾਤ ਜਦ ਮੈਂ ਸੌਣ ਗਈ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਫੇਰ ਚੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।

ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਦਾਦੀ ਦੇ ਘਰ ਤੱਛੀ ਤੱਛੀ ਫਲਾਂ ਵਾਲੀ ਟੋਕਰੀ ਥਾਰ ਧੁੰ ਪੁ ਚਿੱਚ ਰੱਖੀ
 ਹੋਈ ਦੇਖੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੜੀ ਕਿਸ ਝਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਸਿਰ ਵੱਲ
 ਸਾਡਾ ਜਾਣਿਆ, "ਸਿਹ ਮੇਰੀ ਜਾਣੀ ਵਾਲੀ ਟੋਕਰੀ ਹੈ।" ਟੋਕਰੀ ਦੇ ਝਾਰੀ ਕਈ
 ਰੇਲਾਂ ਦੇ ਪੁੱਛੇ ਪੁੱਛੇ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦਾਦੀ ਜੋ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ
 ਉਤਸੁਕ ਸੀ। "ਦਾਦੀ ਇਹ ਪੁੱਛੀ ਸਭਾ ਏਹ ਹੜੀ ਦਾਦ,"। ਮੈਂ ਕਸੇ ਉੱਚੇ
 "। ਹੜੀ ਏਹ ਝਲੇ ਦੈਜ ਏਹ ਹਉ," 'ਮੈਂ ਜਾਣਿਆ ਸਭਾ ਕਈ

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮਾਰਗੀ ਵਾਲਾ ਗਿਰਾ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ
 ਪੁੱਛੇ ਜਾਣਿਆ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ
 ਝਲੇ ਅਤੇ ਕਸੇ ਵੇ ਮਾਰਗੀ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ
 ਉੱਚੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦਾਦੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ
 ਝਲੇ ਅਤੇ ਕਸੇ ਵੇ ਮਾਰਗੀ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ ਵੇਰ

ਮੈਨੂੰ ਦਾਦੀ, ਕੇਲੇ, ਕੇਲਿਆਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਤੂੜੀ ਵਾਲੀ ਟੋਕਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਦਾਦੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। “ਦਾਦੀ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਣ ਦਿਓ...” “ਜ਼ਿੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਬੱਚੇ, ਉਹ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ,” ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਭੱਜੀ ਗਈ।

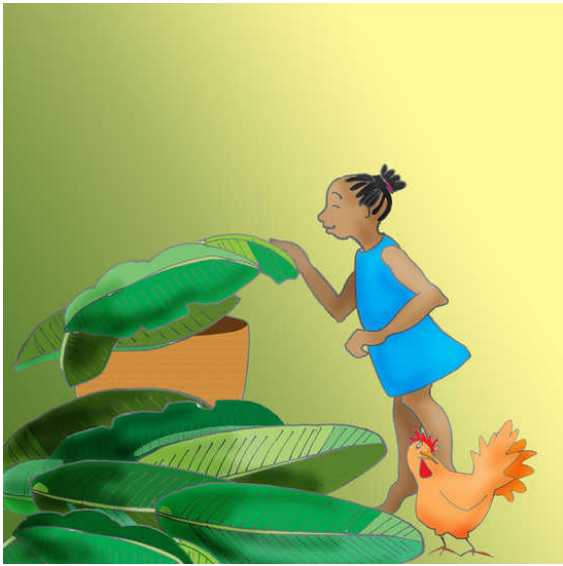
ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਜਦ ਦਾਦੀ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਤੋੜਦੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਖਿਸਕ ਕੇ ਕੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੇ ਪੱਕੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਚਾਰ ਕੇਲਿਆਂ ਦਾ ਗੁੱਛਾ ਚੁੱਕੇ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠਿਆਂ ਤੇ ਤੁਰਦੀ ਗਈ, ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਖੰਘਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਮੈਂ ਕੇਲੇ ਆਪਣੀ ਡਰੈਸ ਦੇ ਓਹਲੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਗਈ।

ਜਦ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਦਾਦੀ ਥਾਰ ਥੋੜੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਨਾ ਟੋਕਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਲੇ। "ਦਾਦੀ, ਟੋਕਰੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਕੋਲੇ ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ..."
 ਪਰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ, "ਉਹ ਮੇਰੀ ਜਾਵੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ
 ਹਨ।" ਇਹ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਦ ਦਾਦੀ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਕੋਲੇ ਚੁੱਕ ਕਰਨ ਗਈ। ਉੱਥੇ ਕਈ ਕੋਲੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੁੱਕਿਆ
 ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਡਰੈਸ ਵਿੱਚ ਲਕੇ ਲਿਆ ਟੋਕਰੀ ਨੂੰ ਟਿਕਾ ਢੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ
 ਘਰ ਦੇ ਸਿੰਢੇ ਜਾ ਕੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਲੇ ਖਾਧਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕੋਲੇ
 ਵਧੇਰੇ ਜੀ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ।

ਦੇ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਦਾਦੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬੈਂਡਰੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਦੀ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਪੱਕੇ ਕੇਲਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਕ ਨੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਅੰਦਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦਾਦੀ ਦੀ ਵੱਡੀ ਤੂੜੀ ਵਾਲੀ ਟੇਕਰੀ ਪਈ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕੰਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਸੁੰਘਿਆ।

ਦਾਦੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ, “ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈਂ? ਜਲਦੀ ਕਰ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸੋਟੀ ਲੈ ਆ।” ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਤੁਰਨ ਵਾਲੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਗਈ। “ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੀ ਹੈਂ?” ਦਾਦੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹਸਾਸ ਦਲਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਦੂ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੀ ਸੀ।